

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV KADENCJA**

Warszawa, dnia 22 czerwca 2001 r.

Druk nr 680

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pani
Alicja GRZEŚKOWIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 111. posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2001 r. ustawę o zmianie ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz niektórych innych ustaw.

Jednocześnie pragnę poinformować, że ustawa ta została wniesiona przez Radę Ministrów w trybie art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

(-) wz. Franciszek Jerzy Stefaniuk
Wicemarszałek Sejmu

USTAWA
z dnia 22 czerwca 2001 r.

o zmianie ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz niektórych innych ustaw

Art. 1.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 141, poz. 944 i Nr 160, poz. 1083 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 553) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyscyplina wojskowa zobowiązuje żołnierza do przestrzegania przepisów prawa dotyczących służby wojskowej lub innych przepisów prawa przewidujących odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach i w trybie określonych w ustawie oraz do wykonywania rozkazów i decyzji wydanych w sprawach służbowych.”;

2) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przełożony - żołnierza lub osobę nie będącą żołnierzem, którym na mocy przepisu prawa, rozkazu lub decyzji podporządkowano żołnierza,”

b) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wyższy przełożony dyscyplinarny - przełożonego dyscyplinarnego, którego przepisy ustawy upoważniają do rozpoznawania odwołania wniesionego od orzeczenia, decyzji lub postanowienia przełożonego dyscyplinarnego albo orzeczenia organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej, wydanych w pierwszej instancji, oraz do podejmowania innych czynności w sprawach dyscyplinarnych,”

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ukaranie - wymierzenie kary dyscyplinarnej, w tym z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz zastosowanie środka dyscyplinarnego,”

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przewinienie dyscyplinarne - naruszenie, w wyniku działania lub zaniechania działania, przepisu prawa dotyczącego służby wojskowej lub innego przepisu prawa przewidującego odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach i w trybie określonych w ustawie albo rozkazu lub decyzji wydanych w sprawach służbowych, które nie jest przestępstwem lub wykroczeniem albo przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym,”

e) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) organ orzekający - przełożonego dyscyplinarnego, organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej lub sąd wojskowy,”

f) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) organ odwoławczy - wyższego przełożonego dyscyplinarnego lub sąd wojskowy uprawnionych do rozpatrzenia odwołania od orzeczenia, decyzji lub postanowienia przełożonego dyscyplinarnego, orzeczenia organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej albo orzeczenia sądu wojskowego.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1 wyrazy „ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „ust. 3”;

b) skreśla się ust. 2;

4) w art. 5:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Minister Obrony Narodowej - w stosunku do wszystkich żołnierzy,”;

- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) Szef Sztabu Generalnego - w stosunku do podporządkowanych mu żołnierzy,

4) przełożony zajmujący stanowisko służbowe dowódcy nie niższe niż stanowisko dowódcy plutonu lub równorzędne - w stosunku do podporządkowanych mu żołnierzy.”;

- skreśla się pkt 5 i 6,

b) skreśla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, równorzędne stanowiska służbowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4, z uwzględnieniem odpowiedniości stanowisk służbowych, wynikającej z wewnętrznej organizacji Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim.”;

5) w art. 8 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Nagrody rzeczowej udziela się w postaci przedmiotu, którego wartość nie może być wyższa od dwukrotnego najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, obowiązującego w dniu udzielenia tej nagrody.

4. Nagrody pieniężnej udziela się w wysokości, która nie może być wyższa od dwukrotnego uposażenia zasadniczego ostatnio otrzymanego przez wyróżnionego żołnierza.”;

6) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udzielenie żołnierzowi wyróżnienia i wyrażenie mu uznania stwierdza się w rozkazie dziennym lub specjalnym albo w decyzji.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Żołnierz, któremu nadano tytuł honorowy, jest uprawniony do noszenia odznaki tego tytułu, z zastrzeżeniem art. 29b.”;

7) w art. 12:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) szczegółowe warunki i tryb udzielania żołnierzom wyróżnień oraz wyrażania im uznania, z zastrzeżeniem ust. 2,”,

c) po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Szczegółowe warunki i tryb udzielania żołnierzom wyróżnienia w postaci nagrody pieniężnej określają odrębne przepisy.”;

8) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żołnierze pełniący służbę w pododdziale lub oddziale, któremu nadano tytuł honorowy, są uprawnieni do noszenia odznaki tego tytułu, z zastrzeżeniem art. 29b.”;

9) w art. 18 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) czyny, za które, w myśl odrębnych przepisów, właściwe organy są uprawnione do nakładania kar porządkowych lub wymierzania kar pieniężnych, jeżeli właściwy organ wystąpił do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem o ukaranie dyscyplinarne,”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) czyny o znamionach przestępstwa lub wykroczenia albo przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, jeżeli sąd lub prokurator albo inny organ uprawniony do orzekania w tych sprawach wystąpił do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem o ukaranie dyscyplinarne, w wypadkach przewidzianych w odrębnych przepisach.”;

10) w art. 20 skreśla się ust. 2;

11) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę aresztu koszarowego można wymierzyć za czyny, o których mowa w art. 18 ust. 1, oraz za przewinienie dyscyplinarne popełnione w czasie odbywania kary zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania lub w ciągu trzech miesięcy od dnia jej odbycia, a także w warunkach, o których mowa w art. 31 ust. 2.”;

12) w art. 26 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Karę aresztu izolacyjnego można wymierzyć za czyny, o których mowa w art. 18 ust. 1, oraz za przewinienie dyscyplinarne popełnione w czasie odbywania kary zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania lub odbywania

kary aresztu koszarowego albo w ciągu trzech miesięcy od dnia odbycia jednej z tych kar, a także w warunkach, o których mowa w art. 31 ust. 2.

3. W czasie odbywania kary, o której mowa w ust. 1, ukarany przebywa w wojskowym areszcie dyscyplinarnym, a ponadto ma obowiązek wykonywać pod kontrolą dodatkowe zadania służbowe na rzecz jednostki wojskowej, określone przez przełożonego, w wymiarze do 6 godzin dziennie.”;

13) w art. 27 w ust. 2 i w art. 28 w ust. 2 wyrazy „art. 18 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3”;

14) w art. 29:

a) w ust. 1:

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) zobowiązanie do wykonania dodatkowych zadań służbowych,

2b) pozbawienie prawa do noszenia odznaki tytułu honorowego,”

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podanie informacji o ukaraniu do wiadomości innych osób.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środek dyscyplinarny można zastosować samoistnie albo wraz z karą dyscyplinarną, z zastrzeżeniem art. 29a ust. 2 pkt 2.”;

15) po art. 29 dodaje się art. 29a i 29b w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Środek dyscyplinarny zobowiązania do wykonania dodatkowych zadań służbowych stosuje się na okres od trzech do siedmiu dni.

2. Środek dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 1:

1) oznacza obowiązek wykonywania przez ukaranego w czasie wolnym od zajęć służbowych zadań służbowych na rzecz jednostki wojskowej określonych przez przełożonego dyscyplinarnego w wymiarze do trzech godzin dziennie,

2) można zastosować obok kary dyscyplinarnej wymienionej w art. 22 ust. 1 pkt 1-3 oraz 7 i 9.

Art. 29b. Środek dyscyplinarny pozbawienia prawa do noszenia odznaki tytułu honorowego obejmuje utratę prawa do noszenia odznaki tytułu honorowego, o którym mowa w art. 10 ust. 3 lub art. 15 ust. 3, w okresie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu do dnia zatarcia ukarania.”;

16) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ orzekający wymierza karę dyscyplinarną według swojego uznania, w granicach przewidzianych ustawą, uwzględniając stopień winy, stopień szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego dla służby wojskowej oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do żołnierza.”;

17) art. 32 i 33 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, jeżeli okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości i jest wystarczające zwrócenie żołnierzowi uwagi albo przeprowadzenie z nim rozmowy ostrzegawczej.

Art. 33. Organ orzekający może odstąpić od ukarania, jeżeli stopień winy lub stopień szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego dla służby wojskowej nie jest znaczny, a właściwości i warunki osobiste żołnierza oraz dotychczasowy przebieg jego służby uzasadniają przypuszczenie, że pomimo odstąpienia od ukarania będzie on przestrzegał dyscypliny wojskowej.”;

18) art. 35 i 36 otrzymują brzmienie:

„Art. 35. Warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej kary dyscyplinarnej następuje na okres próby, który wynosi od miesiąca do trzech i biegnie od dnia, w którym orzeczenie stało się prawomocne.

Art. 36. Organ orzekający może zarządzić wykonanie wymierzonej kary dyscyplinarnej, które zostało zawieszona, jeżeli żołnierz w okresie próby uchyla się od spełnienia obowiązku wynikającego z zastosowanego środka dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-2b, albo popełnia przewinienie dyscyplinarne.”;

19) w dziale III tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie: „Osadzenie w izbie zatrzymań i zawieszenie w czynnościach służbowych”;

20) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Przełożony dyscyplinarny może podjąć decyzję o osadzeniu w izbie zatrzymań żołnierza będącego w stanie nietrzeźwości w obiekcie zajmowanym przez organ wojskowy, a także w rejonie obiektów koszarowych lub zakwaterowania przejściowego jednostki wojskowej albo w innym miejscu wykonywania zadań służbowych lub w miejscu publicznym, który zachowaniem swoim daje powód do zgorszenia, znajduje się w okolicznościach zagrażających jego zdrowiu lub życiu albo zagraża zdrowiu lub życiu innej osoby.

2. Przełożony dyscyplinarny może podjąć decyzję o doprowadzeniu żołnierza, o którym mowa w ust. 1, do miejsca zamieszkania lub zakwaterowania.

3. Żołnierza osadzonego w izbie zatrzymań zwalnia się niezwłocznie po wytrzeźwieniu, nie później niż z upływem dwudziestu czterech godzin od chwili osadzenia.

4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują również Żandarmerii Wojskowej i innym wojskowym organom porządkowym.

5. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i Ministrem Sprawiedliwości, odpowiednio do ich właściwości, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb osadzania żołnierza, o którym mowa w ust. 1, w izbie zatrzymań, sposób postępowania z osadzonym żołnierzem oraz organizację osadzania żołnierzy w izbach zatrzymań, z uwzględnieniem właściwości organów wojskowych do podejmowania decyzji o osadzeniu żołnierza w izbie

zatrzymań i trybu podejmowania tej decyzji, trybu doprowadzania do izby zatrzymań żołnierza, w stosunku do którego została wydana decyzja o osadzeniu w izbie zatrzymań, warunków przyjęcia żołnierza doprowadzonego do izby zatrzymań i postępowania w razie jego nieprzyjęcia do izby zatrzymań, składu obsługi izby zatrzymań, czynności dokonywanych przez obsługę wobec osadzonych żołnierzy i sposobu ich dokumentowania, a także rodzajów pomieszczeń wydzielanych w izbach zatrzymań dla osadzonych żołnierzy i niezbędnego wyposażenia tych izb.”;

21) w art. 39:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 1, w szczególnie uzasadnionych wypadkach może podjąć decyzję o przedłużeniu okresu zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych do trzech miesięcy.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach zawieszania żołnierzy w czynnościach służbowych, z uwzględnieniem postępowania przełożonego dyscyplinarnego przed podjęciem decyzji o zawieszeniu żołnierza w czynnościach służbowych, elementów decyzji wydawanych w sprawach zawieszania żołnierzy w czynnościach służbowych, sposobu i terminu ich doręczania żołnierzom oraz zawiadamiania właściwych przełożonych, organów wojskowych i zainteresowanych osób, a także czynności dokonywanych w postępowaniu odwoławczym i ich terminów, jak również obiegu dokumentów i sposobu ich przechowywania w tym postępowaniu.”;

22) art. 40-42 otrzymują brzmienie:

„Art. 40. Decyzje o zawieszeniu w czynnościach służbowych i o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach służbowych doręcza się żołnierzowi niezwłocznie na piśmie wraz z uzasadnieniem oraz poucza się go o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.

Art. 41. 1. Od decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych i o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach służbowych żołnierzowi przysługuje odwołanie.

2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji o zawieszeniu żołnierza w czynnościach służbowych i przedłużeniu okresu zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych.

Art. 42. 1. Odwołanie od decyzji o zawieszeniu żołnierza w czynnościach służbowych i o przedłużeniu okresu zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych rozpoznaje wyższy przełożony dyscyplinarny, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Odwołanie od decyzji o zawieszeniu żołnierza w czynnościach służbowych oraz o przedłużeniu okresu zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych, wydanych przez Ministra Obrony Narodowej, rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, bez względu na stopień wojskowy żołnierza, orzeka wojskowy sąd garnizonowy obejmujący swoją właściwością jednostkę wojskową, w której żołnierz pełnił służbę w chwili wydania decyzji przez Ministra Obrony Narodowej.

4. Organ odwoławczy rozpoznaje odwołanie niezwłocznie.”;

23) art. 43 i 44 skreśla się;

24) w art. 45 skreśla się wyrazy „art. 38 ust. 1 i 4 oraz”;

25) w art. 46:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W wypadkach określonych w ustawie postępowanie dyscyplinarne można ograniczyć do postępowania przed organem orzekającym w pierwszej instancji i przed organem odwoławczym.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postępowanie dyscyplinarne jest jawne wyłącznie dla jego uczestników, chyba że przepis ustawy stanowi inaczej.”;

26) w art. 47:

a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. W postępowaniu dyscyplinarnym uczestniczy rzecznik dyscyplinarny.

2. Rzeczników dyscyplinarnych wyznacza, spośród żołnierzy zawodowych, na okres trzech lat, przełożony dyscyplinarny zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy jednostki wojskowej.

3. Przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 2, może wyznaczyć żołnierza zawodowego, za jego pisemną zgodą, do pełnienia funkcji rzecznika dyscyplinarnego na kolejne trzy lata.”;

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) otrzymania w opinii okresowej, oceny ogólnej niższej od dobrej.”;

27) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. Z tytułu pełnienia funkcji rzecznika dyscyplinarnego żołnierzowi zawodowemu przysługuje miesięczne dodatkowe wynagrodzenie, przewidziane wyłącznie w niniejszej ustawie.”;

28) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, przełożonych dyscyplinarnych uprawnionych do wyznaczania rzeczników dyscyplinarnych oraz wymagania, jakie powinien spełniać rzecznik dyscyplinarny, a także warunki i tryb przyznawania i wypłacania dodatkowego wynagrodzenia przysługującego rzecznikom dyscyplinarnym oraz wysokość i termin płatności tego wynagrodzenia, z uwzględnieniem zwiększenia obowiązków służbowych związanych z pełnioną funkcją rzecznika dyscyplinarnego oraz ilości prowadzonych spraw i stopnia ich skomplikowania.”;

29) w art. 49:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) został pokrzywdzony czynem, którego dotyczy postępowanie dyscyplinarne.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przełożony dyscyplinarny i wyższy przełożony dyscyplinarny podlega wyłączeniu z urzędu także wtedy, gdy brał udział w sprawie jako rzecznik dyscyplinarny albo przełożony dyscyplinarny.

1b. Rzecznik dyscyplinarny podlega wyłączeniu z urzędu także wtedy, gdy:

1) jest podwładnym żołnierza objętego postępowaniem dyscyplinarnym,

2) brał udział w sprawie jako przełożony dyscyplinarny.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O wyłączeniu, o którym mowa w ust. 2, rozstrzyga organ odwoławczy.”,

d) w ust. 5 skreśla się wyrazy “art. 38 ust. 1-4 oraz”;

30) w art. 50:

a) w ust. 1 wyrazy “art. 49 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami “art. 49 ust. 1, 1a lub 2”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie wyłączenia, na podstawie przepisów art. 49 ust. 1, 1b lub 2, rzecznika dyscyplinarnego, czynności w postępowaniu dyscyplinarnym przejmuje inny rzecznik dyscyplinarny.”;

31) w art. 51 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prokurator wojskowy, który wszczął lub przejął postępowanie dyscyplinarne na podstawie przepisu ust. 1, występuje do wojskowego sądu garnizonowego z wnioskiem o ukaranie albo wydanie orzeczenia, o którym mowa w art. 74 pkt 1, 2 lub 3.

3. Wojskowy sąd garnizonowy rozpoznając wniosek prokuratora wojskowego, o którym mowa w ust. 2, może wydać orzeczenie, o którym mowa w art. 74 pkt 1, 2 lub 3, albo orzeczenie o ukaraniu, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 2.”;

32) w art. 54 w ust. 1 skreśla się wyrazy “ust. 1”;

33) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Minister Obrony Narodowej może wszcząć postępowanie dyscyplinarne w stosunku do każdego żołnierza.

2. Przełożony dyscyplinarny może wszcząć postępowanie dyscyplinarne w stosunku do podporządkowanego mu żołnierza, z wyjątkiem swojego zastępcy.

3. Postępowanie dyscyplinarne w związku z czynem określonym w art. 18 ust. 1 wszczyna dowódca jednostki wojskowej lub na jego polecenie albo wniosek inny przełożony dyscyplinarny.

4. Przełożony dyscyplinarny bada z urzędu swoją właściwość na każdym etapie postępowania dyscyplinarnego, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu przełożonemu dyscyplinarnemu.”;

34) po art. 55 dodaje się art. 55a- 55c w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, jeżeli:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających przypuszczenie jego popełnienia,
- 2) czyn nie nosi cech przewinienia dyscyplinarnego,
- 3) czyn nie zawiera znamion naruszenia prawa, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2,
- 4) żołnierzowi będącemu sprawcą czynu lub osobą współdziałającą, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub 2, nie można przypisać winy albo zachodzi inna okoliczność wyłączająca odpowiedzialność dyscyplinarną, także z mocy odrębnych przepisów,
- 5) uznaje się za wystarczające zastosowanie środków, o których mowa w art. 32,
- 6) zachodzą okoliczności wyłączające ukaranie dyscyplinarne, o których mowa w art. 37 ust. 1, 3 lub 4 albo w innych przepisach,
- 7) możliwość przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego jest wyłączona, gdyż:
  - a) żołnierz, który miałby być nim objęty zmarł,
  - b) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tego samego żołnierza zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się,
  - c) w sprawie o czyn, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lub 3, brak jest wniosku uprawnionego organu o ukaranie dyscyplinarne.

2. Po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, w razie stwierdzenia okoliczności, o której mowa w ust. 1 w:

- 1) pkt 1-4 - wydaje się orzeczenie o uniewinnieniu,
- 2) pkt 5-7 - wydaje się orzeczenie o umorzeniu tego postępowania.

Art. 55b. 1. Do odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego na wniosek, o którym mowa w art. 54 ust. 3, stosuje się odpowiednio art. 49 ust. 1-4, art. 50 ust. 1 i 2, art. 51 ust. 1 i 4 oraz art. 55 ust. 1 i 2.

2. Odmowa wszczęcia postępowania dyscyplinarnego następuje w formie postanowienia.

3. Osobom, o których mowa w art. 54 ust. 3, doręcza się odpis postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem oraz poucza się ich o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.

- Art. 55c. 1. Od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego osobom, o których mowa w art. 54 ust. 3, przysługuje odwołanie.
2. W sprawach odwołania od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, w tym wydanego przez prokuratora wojskowego na podstawie art. 51 ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 56, 58, 77, 80-83 i 86.
3. Postanowienie organu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, wydane po rozpatrzeniu odwołania od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, doręcza się osobom, o których mowa w art. 54 ust. 3, oraz w wypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 1 albo art. 51 ust. 1, przełożonemu dyscyplinarnemu albo Ministrowi Obrony Narodowej.”;

35) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W kwestiach nie uregulowanych w ustawie w sprawach o przewinienia dyscyplinarne w postępowaniu przed sądem wojskowym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o postępowaniu uproszczonym, z wyjątkiem art. 469-471 oraz art. 483.”;

36) art. 57 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 57. 1. Przełożony dyscyplinarny lub organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej orzeka podczas raportu dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W wypadku, gdy zebrany materiał to uzasadnia, orzeczenie o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania dyscyplinarnego można wydać bez przeprowadzenia raportu dyscyplinarnego.
3. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, o treści orzeczenia zawiadamia się na piśmie osoby uprawnione do złożenia odwołania, o których mowa w art. 76 ust. 1-2a, pouczając je o prawie oraz terminie złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia, a także o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.”;

37) art. 59 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 59. 1. Przełożony dyscyplinarny orzeka w pierwszej instancji we wszystkich sprawach dyscyplinarnych, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2-5 i ust. 3.
2. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 22 ust. 1, mogą wymierzać:
- 1) wymienione w pkt 1-5 - każdy przełożony dyscyplinarny,
  - 2) wymienioną w pkt 6 - wojskowy sąd garnizonowy, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej,
  - 3) wymienione w pkt 7 i 9 - przełożony dyscyplinarny zajmujący stanowisko służbowe nie niższe niż dowódcy jednostki wojskowej,
  - 4) wymienioną w pkt 8 - przełożony dyscyplinarny lub organ wojskowy, którzy mają prawo wyznaczania na to stanowisko,
  - 5) wymienioną w pkt 10 - dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni nadterminową zasadniczą służbę wojskową,

przełożony dyscyplinarny, który ma prawo zwalniania ze służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego oraz przełożony dyscyplinarny lub organ wojskowy, którzy mają prawo zwalniania z zawodowej służby wojskowej.

3. Jeżeli sąd wojskowy, stwierdzając winę, nie znajduje podstaw do wymierzenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 6, może orzec inną karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1-5, zastosować środek dyscyplinarny albo odstąpić od ukarania.”;

38) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. 1. W wypadku przeniesienia żołnierza do innej jednostki organizacyjnej lub innego pododdziału wszczęte wobec niego postępowanie dyscyplinarne przejmuje i orzeka w pierwszej instancji nowy przełożony dyscyplinarny, chyba że dotychczasowy przełożony dyscyplinarny zachowuje właściwość.

2. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o przełożonym dyscyplinarnym, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, to przepisy te stosuje się również do nowego przełożonego dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1.”;

39) w art. 61:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 2,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Notatkę służbową sporządza się, jeżeli rzecznik dyscyplinarny lub przełożony dyscyplinarny uzna to za konieczne.

3. Wszczęcie i przejęcie postępowania dyscyplinarnego, stopień wojskowy, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego uczestniczącego w tym postępowaniu oraz wyznaczenie terminu i miejsca raportu dyscyplinarnego stwierdza się w rozkazie dziennym lub decyzji.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Z rozkazem lub decyzją, o których mowa w ust. 3, zapoznaje się żołnierza objętego postępowaniem dyscyplinarnym albo obwinionego.”;

40) w art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Protokół spisuje przeprowadzający czynność lub żołnierz wyznaczony do protokolowania przez przełożonego dyscyplinarnego, a podpisują go uczestnicy czynności.”;

41) art. 64 skreśla się;

42) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. Rzecznik dyscyplinarny przeprowadza postępowanie wyjaśniające na polecenie lub na wniosek przełożonego dyscyplinarnego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne.”;

43) art. 67 skreśla się;

44) art. 68 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 68. 1. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż czternaście dni.
2. W szczególnie uzasadnionym wypadku termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony przez przełożonego dyscyplinarnego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, na dalszy czas oznaczony.”;

45) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:

- „Art. 68a. 1. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny uzna, że zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy dotyczącej żołnierza objętego postępowaniem dyscyplinarnym, zawiadamia tego żołnierza i jego obrońcę, jeżeli został ustanowiony, o terminie i miejscu zapoznania się z całością materiałów sprawy oraz poucza o prawie złożenia wniosku o ich uzupełnienie, w ciągu trzech dni od daty tej czynności.
2. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo żołnierza objętego postępowaniem dyscyplinarnym lub jego obrońcy do udziału w czynności, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje postępowania.”;

46) w art. 69:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Sprawozdanie powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko obwinionego,
- 2) dane dotyczące przebiegu służby obwinionego oraz jego wyróżnień i ukarań,
- 3) stwierdzenie pouczenia obwinionego o przysługujących mu prawach określonych w art. 53 ust. 1 i 2,
- 4) określenie przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków,
- 5) wskazanie dowodów popełnienia przewinienia,
- 6) wskazanie innych okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy,
- 7) stwierdzenie i datę zapoznania obwinionego z całością materiałów sprawy lub wzmiankę o nieprzeprowadzeniu tej czynności z przyczyny, o której mowa w art. 68a ust. 2.

3. We wniosku zamieszcza się propozycję co do orzeczenia.”,

b) ust. 4 skreśla się;

47) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. 1. Postępowania wyjaśniającego można nie przeprowadzać, jeżeli:

- 1) okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego oraz wina żołnierza nie budzą wątpliwości,
- 2) postępowanie dyscyplinarne wszczęto na jeden z wniosków, o których mowa w art. 54 ust. 2 pkt 2-4.

2. Jeżeli w wypadkach, o których mowa w ust. 1, postępowania wyjaśniającego nie przeprowadza się, rzecznik dyscyplinarny poucza

obwinionego o przysługujących mu prawach określonych w art. 53 ust. 1 i 2 oraz przedstawia przełożonemu dyscyplinarnemu dane dotyczące przebiegu służby obwinionego, jego wyróżnień i ukarań, a także wniosek, w którym zamieszcza propozycję co do orzeczenia.”;

48) art. 71 skreśla się;

49) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Przełożony dyscyplinarny, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, po rozpatrzeniu sprawozdania i wniosku rzecznika dyscyplinarnego, o których mowa w art. 69 lub art. 70 ust. 2:

- 1) w wypadku gdy nie jest uprawniony do wymierzenia danej kary dyscyplinarnej, przedstawia:
  - a) właściwemu przełożonemu dyscyplinarnemu albo organowi wojskowemu uprawnionemu do wymierzenia kary dyscyplinarnej, wniosek o wymierzenie tej kary,
  - b) dowódcy jednostki wojskowej wniosek o wystąpienie do wojskowego sądu garnizonowego o wymierzenie kary aresztu izolacyjnego albo
- 2) wyznacza termin i miejsce raportu dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem art. 57 ust. 2.
2. W wypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, organ orzekający w nim wymieniony wyznacza termin i miejsce raportu dyscyplinarnego.
3. Przełożony dyscyplinarny albo organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej w czasie raportu dyscyplinarnego:
  - 1) odczytuje wnioski, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a lub w art. 54 ust. 2 pkt 2-4 i ust. 3,
  - 2) wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego,
  - 3) wysłuchuje obwinionego i jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony i wniósł o takie wysłuchanie,
  - 4) rozpatruje sprawę i wydaje orzeczenie, pouczając o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.”;

50) po art. 72 dodaje się art. 72a i 72b w brzmieniu:

„Art. 72a. W wypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 lit. a, przełożony dyscyplinarny albo organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej, orzekający w pierwszej instancji na wniosek przełożonego dyscyplinarnego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne:

- 1) umożliwia temu przełożonemu, jeżeli o to wnosi, udział w raporcie dyscyplinarnym i przedstawienie swojego stanowiska w sprawie,
- 2) może orzec odmiennie niż we wniosku.

Art. 72b. W wypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 lit. b, w postępowaniu przed dowódcą jednostki wojskowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 72 ust. 2 i 3 oraz art. 72a.”;

51) art. 73-75 otrzymują brzmienie:

„Art. 73. W wypadkach przewidzianych w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 3 ustalenia co do faktów oraz ocena prawna czynu zawarta we wniosku o ukaranie dyscyplinarne właściwego organu uprawnionego do nakładania kar porządkowych lub wymierzania kar pieniężnych albo w orzeczeniu sądu lub postanowieniu prokuratora są wiążące dla przełożonego dyscyplinarnego.

Art. 74. Orzeczenie organu orzekającego stanowi o:

- 1) uniewinnieniu,
- 2) umorzeniu postępowania dyscyplinarnego,
- 3) odstąpieniu od ukarania,
- 4) ukaraniu.

Art. 75. 1. Orzeczenie sporządza się na piśmie.

2. W terminie trzech dni od dnia raportu dyscyplinarnego, a gdy go nie przeprowadzono, od dnia zawiadomienia, o którym mowa w art. 57 ust. 3, osoby uprawnione do złożenia odwołania, o których mowa w art. 76 ust. 1-2a, mogą złożyć do przełożonego dyscyplinarnego albo organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej wnioski o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia.
3. Termin określony w ust. 2 jest nieprzekraczalny i nie podlega przywróceniu.
4. Uzasadnienie orzeczenia sporządza się w ciągu trzech dni od dnia złożenia wniosku i wraz z orzeczeniem doręcza się osobie, która złożyła wniosek oraz innym osobom uprawnionym do złożenia odwołania.”;

52) w art. 76:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od orzeczenia przełożonego dyscyplinarnego albo organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej, wydanego w pierwszej instancji, rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje odwołanie na korzyść albo na niekorzyść obwinionego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Od orzeczenia orzekającego odmiennie niż we wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej lub we wniosku o wystąpienie do wojskowego sądu garnizonowego o wymierzenie kary aresztu izolacyjnego, wydanego w pierwszej instancji przez:

- 1) przełożonego dyscyplinarnego albo organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej,
- 2) dowódcę jednostki wojskowej

- przełożonemu dyscyplinarnemu, który złożył wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej lub wniosek o wystąpienie do wojskowego sądu garnizonowego o wymierzenie kary aresztu izolacyjnego, przysługuje odwołanie na korzyść albo na niekorzyść obwinionego.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od orzeczenia wojskowego sądu garnizonowego, o którym mowa w art. 59 ust. 2 pkt 2 lub ust. 3, oprócz osób wymienionych w ust. 1, także dowódcy jednostki wojskowej przysługuje odwołanie na korzyść albo niekorzyść obwinionego.”;

53) w art. 77:

a) w ust. 1 wyrazy „ust. 2-4” zastępuje się wyrazami „ust. 3 i 4”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odwołanie od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji przez organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8, rozpoznaje Minister Obrony Narodowej.”,

c) w ust. 5 wyrazy „art. 59 ust. 4 i 5” zastępuje się wyrazami „art. 59 ust. 2 pkt 2 i ust. 3”;

54) art. 79 skreśla się;

55) art. 81 i 82 otrzymują brzmienie:

„Art. 81. 1. Termin do wniesienia odwołania do wyższego przełożonego dyscyplinarnego wynosi trzy dni, od dnia:

- 1) doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem,
- 2) raportu dyscyplinarnego, jeżeli nie został złożony wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia,
- 3) zawiadomienia, o którym mowa w art. 57 ust. 3, jeżeli raportu dyscyplinarnego nie przeprowadzono i nie został złożony wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia.

2. Termin do wniesienia odwołania do sądu wojskowego wynosi siedem dni, od daty:

- 1) doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem,
- 2) raportu dyscyplinarnego, jeżeli nie został złożony wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia,
- 3) zawiadomienia, o którym mowa w art. 57 ust. 3, jeżeli raportu dyscyplinarnego nie przeprowadzono i nie został złożony wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia.

3. Terminy określone w ust. 1 i 2 są nieprzekraczalne i nie podlegają przywróceniu.

Art. 82. 1. Wyższy przełożony dyscyplinarny zawiadamia o terminie i miejscu rozpoznania odwołania:

- 1) obwinionego i jego obrońcę, jeżeli został ustanowiony,

2) rzecznika dyscyplinarnego,

3) przełożonego dyscyplinarnego, który złożył wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej.

2. Wyższy przełożony dyscyplinarny rozpoznając odwołanie wysłuchuje osoby, o których mowa w ust. 1, jeżeli stawiły się i wniosły o wysłuchanie.

3. Przy rozpoznawaniu odwołania przez wyższego przełożonego dyscyplinarnego obwiniony i jego obrońca, jeżeli został ustanowiony, oraz rzecznik dyscyplinarny są obowiązani stawić się przed wyższym przełożonym dyscyplinarnym na jego wezwanie.”;

56) w art. 83 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli jest to potrzebne do prawidłowego wydania orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, wyższy przełożony dyscyplinarny może uzupełnić materiał dowodowy.”;

57) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania dyscyplinarnego, z uwzględnieniem terminów do dokonania czynności w tym postępowaniu i sposobu obliczania tych terminów, sposobu doręczania pism, a także czynności wymaganych przy wyłączeniu ze sprawy przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego.”;

58) w art. 88:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli go nie wniesiono,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wykonania kary dyscyplinarnej przystępuje się niezwłocznie:

1) po upływie terminu do wniesienia odwołania, jeżeli go nie wniesiono,

2) po doręczeniu orzeczenia organu odwoławczego.”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, 2, 7 i 9, uważa się za wykonaną z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.”;

59) w art. 89:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonanie kary dyscyplinarnej zarządza i nadzoruje organ, który wydał orzeczenie o ukaraniu w pierwszej instancji, z zastrzeżeniem art. 88 ust. 3.”

b) skreśla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prawomocne orzeczenie o wymierzeniu kary pieniężnej stanowi podstawę jej potrącenia z uposażenia żołnierza na zasadach określonych w przepisach o uposażeniu żołnierzy.”;

60) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. 1. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin wykonywania i odbywania kar i środków dyscyplinarnych, z uwzględnieniem w szczególności elementów zarządzeń i orzeczeń wydawanych w sprawach wykonania kar i środków dyscyplinarnych oraz ich wzorów, sposobu ich przechowywania oraz sposobu postępowania przy wykonywaniu poszczególnych kar i środków dyscyplinarnych.

2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, warunki tworzenia wojskowych aresztów dyscyplinarnych oraz warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia tych aresztów, z uwzględnieniem rozmieszczenia wojskowych aresztów dyscyplinarnych, organów wojskowych uprawnionych do ich tworzenia i znoszenia, obowiązku zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i wojskowego prokuratora garnizonowego, warunków lokalizacji wojskowych aresztów dyscyplinarnych, wyposażenia tych aresztów w instalację alarmową, szczegółowych warunków, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia dla żołnierzy odbywających karę aresztu izolacyjnego, w szczególności zapewniających wymaganą minimalną powierzchnię, warunków wymaganych od innych pomieszczeń i ich wyposażenia oraz warunków wydzielania i lokalizacji pomieszczeń aresztu.”;

61) w art. 94:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uchylenie lub zmiana prawomocnego orzeczenia może nastąpić:

- 1) z powodu określonego w ust. 1 pkt 1 - tylko na korzyść obwinionego,
- 2) z powodu określonego w ust. 1 pkt 2 - na korzyść lub na niekorzyść obwinionego, jeżeli nie upłynął okres przedawnienia ukarania dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 37 ust. 1, 3 i 4, z zastrzeżeniem ust. 4.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedawnienie ukarania dyscyplinarnego nie stoi na przeszkodzie do wydania orzeczenia o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.”;

62) art. 97 i 98 otrzymują brzmienie:

„Art. 97. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wzruszania przez wyższych przełożonych dyscyplinarnych w drodze nadzoru prawomocnych orzeczeń przełożonych dyscyplinarnych oraz organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej, z uwzględnieniem sposobu sprawowania nadzoru nad prawomocnymi orzeczeniami, sposobu postępowania w wypadku

ujawnienia przesłanek wzruszenia tych orzeczeń, w tym terminów i rodzajów dokonywanych czynności oraz formy i wzorów dokumentów tych czynności.

Art. 98. Jeżeli orzeczenie o ukaraniu zostało:

- 1) uchylone - skutki, jakie to orzeczenie wywołało, ulegają uchyleniu w całości,
- 2) zmienione - skutki, jakie to orzeczenie wywołało, ulegają uchyleniu w części niezgodnej z dokonaną zmianą.”;

63) w art. 99 skreśla się ust. 3;

64) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. W sprawach, o których mowa w art. 98 i 99, przepisy art. 417-419 Kodeksu cywilnego nie mają zastosowania.”;

65) w art. 100 w ust. 2 wyrazy „art. 76-86” zastępuje się wyrazami „art. 76-78 i art. 80-86”;

66) w art. 101 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie uchylenia orzeczenia o wymierzeniu kary aresztu izolacyjnego lub złagodzenia tej kary, żołnierzowi przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego, które stosuje się odpowiednio.”;

67) w dziale V tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie: „Ewidencjonowanie ukarań i zatarcie ukarania oraz rejestrowanie postępowań dyscyplinarnych”;

68) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. 1. Ewidencję ukarań żołnierza prowadzi jego przełożony dyscyplinarny.

2. W ewidencji umieszcza się kartę zawierającą dane o:

- 1) organie orzekającym i dacie wydania orzeczenia,
- 2) rodzaju przewinienia dyscyplinarnego,
- 3) wymierzonej karze dyscyplinarnej lub zastosowanym środku dyscyplinarnym,
- 4) terminie wykonania kary dyscyplinarnej lub środka dyscyplinarnego albo o terminie warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej kary dyscyplinarnej.”;

69) w art. 104:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) upływu sześciu miesięcy od dnia wykonania kary lub środka dyscyplinarnego albo od dnia przedawnienia ich wykonania,
- 2) upływu orzeczonego okresu próby, o którym mowa w art. 35, jeżeli wykonanie kary nie zostało zarządzone,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zatarcie ukarania z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, dotyczy wszystkich kar.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w okresie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu nastąpiło skazanie przez sąd wojskowy, wydanie postanowienia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego lub ukaranie w postępowaniu dyscyplinarnym, zatarcie ukarania nie może nastąpić przed upływem roku od dnia uprawomocnienia się ostatecznego orzeczenia.”;

70) w art. 105 wyrazy “art. 104” zastępuje się wyrazami “art. 103 i 104”;

71) w art. 106 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z chwilą zatarcia ukarania uważa się je za niebyłe i wszelkie wpisy o ukaraniu ulegają usunięciu z ewidencji, o której mowa w art. 103.”;

72) po art. 106 dodaje się art. 106a w brzmieniu:

„Art. 106a. 1. Rejestr postępowań dyscyplinarnych prowadzi się w komórce organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostce organizacyjnej podporządkowanej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej oraz przedsiębiorstwie państwowym, dla którego jest on organem założycielskim.

2. W rejestrze umieszcza się dane o wszczęciu i sposobie zakończenia postępowania dyscyplinarnego.”;

73) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i czas przechowywania dokumentacji postępowania dyscyplinarnego,
  - 2) sposób prowadzenia ewidencji ukarań żołnierza oraz rejestrowania postępowań dyscyplinarnych w komórce organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostce organizacyjnej podporządkowanej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej oraz przedsiębiorstwie państwowym, dla którego jest on organem założycielskim
- z uwzględnieniem warunków zapewniających ochronę danych zebranych w postępowaniu dyscyplinarnym przed ich nieuprawnionym ujawnieniem, formy i wzoru ewidencji ukarań żołnierza oraz rejestru postępowań dyscyplinarnych, a także okresu przechowywania dokumentacji postępowania dyscyplinarnego zapewniającego możliwość wzruszania prawomocnych orzeczeń w drodze nadzoru.”;

74) w art. 108 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przejazdów osób, z zastrzeżeniem art. 109.”;

75) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. Kosztami związanymi z postępowaniem dyscyplinarnym, ponoszonymi przez obwinionego, są jego wydatki na ustanowienie obrońcy - adwokata i udział tego obrońcy w tym postępowaniu.”;

76) art. 110 skreśla się;

77) w art. 111:

a) skreśla się ust. 1,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli obwinionego uniewinniono albo postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone, obwinionemu zwraca się koszty, o których mowa w art. 109.

3. W razie uniewinnienia obwinionego od niektórych zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych albo umorzenia postępowania dyscyplinarnego co do niektórych przewinień dyscyplinarnych, przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w części uniewinniającej lub umarzającej.”;

78) art. 112 i 113 skreśla się;

79) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Art. 114. Roszczenie z tytułu kosztów, o których mowa w art. 109, ulega przedawnieniu z upływem trzech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne w danej instancji.”.

Art. 2.

Tracą moc przepisy art. 34, 35, 39 ust. 1 i 4 oraz art. 45 i 47 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 17 oraz z 1997 r. Nr 117, poz. 753 i Nr 141, poz. 944).

Art. 3.

W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 78 w:

a) ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych albo degradacji,”,

b) ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego obniżenia stopnia wojskowego,”;

2) w art. 80 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawomocnego wyroku sądu, w którym został zastosowany środek karny pozbawienia praw publicznych albo degradacji lub obniżenia stopnia wojskowego,”;

3) w art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przywrócenie stopnia wojskowego w razie jego utraty wskutek zastosowania środka karnego pozbawienia praw publicznych nie może nastąpić przed upływem czasu, na który został zastosowany ten środek karny.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1117 oraz z 1999 r. Nr 1, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75 w ust. 1 pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

- „10) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego wydalenia z zawodowej służby wojskowej albo zakazu wykonywania zawodu żołnierza zawodowego,
- 11) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej,”;

2) w art. 102 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z czynnej służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego.”;

3) w art. 103:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności albo aresztu wojskowego,
- 2) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych albo degradacji,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kandydata na żołnierza zawodowego można zwolnić ze służby kandydackiej wskutek zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego obniżenia stopnia wojskowego.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 40 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:
  - „1a) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary pieniężnej wydanego w postępowaniu dyscyplinarnym,”;
- 2) w art. 42:
  - a) skreśla się ust. 1a,
  - b) w ust. 3 wyrazy „w ust. 1, 1a i 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 i 2”.

Art. 6.

1. Wykonując kontrolę przestrzegania dyscypliny wojskowej przez żołnierzy, wojskowe organy porządkowe są uprawnione do:
  - 1) legitymowania żołnierzy w celu ustalenia ich tożsamości lub sprawdzenia posiadania uprawnień określonych w odrębnych przepisach,
  - 2) zatrzymywania i doprowadzania żołnierzy w przypadkach i w trybie określonym w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw,
  - 3) zatrzymywania oraz doprowadzania do właściwych organów wojskowych, miejsca pełnienia czynnej służby wojskowej lub miejsca zamieszkania żołnierzy, którzy:
    - a) stwarzają w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia,
    - b) rażąco naruszają porządek wojskowy lub dyscyplinę wojskową albo porządek publiczny, jeżeli zachodzi obawa ich ucieczki lub ukrycia się albo zatarcia śladów czynu lub nie można ustalić ich tożsamości albo zostali ujęci na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia lub w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu tego czynu, albo też gdy zatrzymanie jest niezbędne do niezwłocznego przywrócenia porządku wojskowego lub dyscypliny wojskowej albo porządku publicznego,
    - c) będąc zatrzymani lub odbywając karę dyscyplinarną aresztu izolacyjnego samowolnie opuścili izbę zatrzymań lub wojskowy areszt dyscyplinarny albo opuścili wojskowy areszt dyscyplinarny, areszt śledczy lub zakład karny na podstawie zezwolenia właściwego organu i w wyznaczonym terminie nie powrócili do niego,
    - d) pełniąc niezawodową służbę wojskową samowolnie przebywają poza jednostką wojskową lub wyznaczonym miejscem przebywania,
    - e) noszą umundurowanie wojskowe i znajdują się w miejscu publicznym pod wpływem środka odurzającego lub substancji psychotropowej albo środka zastępczego,

- f) noszą umundurowanie wojskowe albo posiadają uzbrojenie lub wyekwipowanie wojskowe, niezgodne z obowiązującymi przepisami,
  - 4) przeszukiwania żołnierzy i pomieszczeń w przypadkach i w trybie określonym w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw,
  - 5) dokonywania kontroli osobistej oraz przeglądania zawartości bagażu osobistego i sprawdzania ładunku w środkach transportu, w razie istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego przez ustawę pod groźbą kary, albo w celu ustalenia miejsca pobytu lub ujęcia poszukiwanego żołnierza lub odnalezienia zaginionego żołnierza,
  - 6) udzielania pouczeń oraz wydawania rozkazów żołnierzom, wobec których wykonują kontrolę, w granicach niezbędnych do wykonania tej kontroli,
  - 7) żądania niezbędnej pomocy od jednostek organizacyjnych oraz zwracania się w nagłych przypadkach do każdego obywatela o udzielenie doraźnej pomocy.
2. Wojskowe organy porządkowe w toku wykonywania czynności służbowych mają obowiązek respektowania godności ludzkiej oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka, a także wykonywania tych czynności w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste żołnierza, wobec którego zostają podjęte.
  3. Osobom udzielającym pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 7, w czasie udzielania tej pomocy, przysługują uprawnienia wojskowych organów porządkowych.
  4. Osobom udzielającym pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 7, za użycie ich nieruchomości i rzeczy ruchomych oraz za zainstalowanie i eksploatację urządzeń technicznych przysługuje ryczałt, a także odszkodowanie za szkody wyrządzone w tych nieruchomościach i rzeczach ruchomych w czasie i w związku z korzystaniem z pomocy, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o świadczeniach rzeczowych na rzecz obrony w czasie pokoju.
  5. Osobom, które doznały uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku powstałego w czasie lub w związku z udzielaniem pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 7, oraz członkom rodzin osób zmarłych wskutek takiego wypadku przysługuje jednorazowe odszkodowanie, renta inwalidzka i rodzinna oraz świadczenie wyrównawcze, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o świadczeniach osobistych na rzecz obrony w czasie pokoju.
  6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób wykonywania uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 5-7. Rozporządzenie to ustali w szczególności zachowanie wojskowych organów porządkowych w zależności od stopnia wojskowego żołnierza, wobec którego odpowiednie czynności są wykonywane, a także szczegółowe przypadki dopuszczalności podejmowania oraz sposób dokumentowania tych czynności.

Art. 7.

1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 5-7 niniejszej ustawy, osobie, wobec której została wykonana ta czynność, przysługuje zażalenie do prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności, w terminie siedmiu dni od dnia jej dokonania.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu karnym w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, dotyczące postępowania odwoławczego.

Art. 8.

1. Zatrzymanie żołnierza na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 3 niniejszej ustawy może nastąpić, gdy zastosowanie innych środków jest nieskuteczne.
2. Żołnierza zatrzymanego na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 2 lub 3 niniejszej ustawy, osadza się w izbie zatrzymań.
3. Zatrzymanego żołnierza zwalnia się niezwłocznie, gdy ustanie przyczyna zatrzymania, nie później jednak niż z upływem czterdziestu ośmiu godzin od chwili zatrzymania.
4. Ponowne zatrzymanie żołnierza na podstawie tych samych faktów i dowodów jest niedopuszczalne.
5. Żołnierzowi zatrzymanemu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 3 niniejszej ustawy przysługują uprawnienia przewidziane w Kodeksie postępowania karnego dla zatrzymanego w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, a na wojskowym organie porządkowym dokonującym zatrzymania ciężą obowiązkami wynikające z tego Kodeksu.
6. Żołnierzowi zatrzymanemu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy należy niezwłocznie udzielić - w razie uzasadnionej potrzeby - niezbędnej pomocy medycznej.
7. Minister Obrony Narodowej może, w drodze zarządzenia, tworzyć i likwidować izby zatrzymań w dowództwach lub komendach garnizonów, jednostkach wojskowych i na okrętach wojennych, z uwzględnieniem struktury i rozmieszczenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.
8. O utworzeniu i likwidacji izby zatrzymań zawiadamia się właściwy miejscowo wojskowy sąd garnizonowy i wojskowego prokuratora garnizonowego.
9. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz Ministrem Sprawiedliwości, odpowiednio do ich właściwości, określi w drodze rozporządzenia, sposób udzielania pomocy medycznej zatrzymanym żołnierzom, z uwzględnieniem przypadków i miejsca jej udzielania, osób jej udzielających oraz sposobu odpłatności, a także szczegółowy tryb zatrzymania i sposób postępowania z osadzonym żołnierzem oraz organizację izby zatrzymań, z uwzględnieniem w szczególności czynności związanych z zatrzymaniem, warunków i trybu przyjęcia zatrzymanego do izby zatrzymań oraz zwolnienia z niej osadzonego żołnierza, obsługi izby zatrzymań, a także budowy i warunków, jakim powinny odpowiadać jej pomieszczenia i ich wyposażenia.

Art. 9.

1. Odpis protokołu zatrzymania doręcza się niezwłocznie zatrzymanemu żołnierzowi oraz poucza się go o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.
2. Zatrzymanemu żołnierzowi przysługuje odwołanie do wojskowego sądu garnizonowego.
3. Odwołanie przekazuje się niezwłocznie wojskowemu sądowi garnizonowemu obejmującemu swoją właściwością miejsce zatrzymania żołnierza, który również niezwłocznie je rozpoznaje.
4. W wypadku stwierdzenia bezzasadności lub nielegalności zatrzymania, wojskowy sąd garnizonowy zarządza natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego żołnierza oraz zawiadamia o tym wojskowego prokuratora garnizonowego i organ przełożony wobec wojskowego organu porządkowego, który dokonał zatrzymania. Zawiadomienie następuje również w wypadku stwierdzenia poważnych nieprawidłowości w wykonaniu zatrzymania.
5. W wypadku niewątpliwie niesłusznego zatrzymania, żołnierzowi przysługuje odszkodowanie i zadośćuczynienie na zasadach i w trybie określonym w przepisach Kodeksu postępowania karnego, które stosuje się odpowiednio.
6. W sprawach o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 5, orzeka na posiedzeniu wojskowy sąd okręgowy w składzie trzech sędziów, a odwołanie rozpoznaje Izba Wojskowa Sądu Najwyższego, stosując odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Art. 10.

1. W razie naruszenia przez żołnierza porządku wojskowego lub dyscypliny wojskowej albo porządku publicznego poza obiektami zajmowanymi przez organy wojskowe oraz obiektami koszarowymi i zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych, uprawnionymi do interweniowania w zakresie swojej właściwości są również policjanci, funkcjonariusze Urzędu Ochrony Państwa, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Inspekcji Celnej i straży ochrony kolei, strażnicy straży gminnych i miejskich oraz innych straży, a także pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych, organów uprawnionych do prowadzenia dochodzeń w sprawach o przestępstwa oraz organów, którym przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego lub które są uprawnione do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego w sprawach o wykroczenia.
2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, policjantom, funkcjonariuszom, strażnikom i pracownikom wymienionym w tym przepisie przysługują wobec żołnierzy uprawnienia określone w art. 6 ust. 1 niniejszej ustawy, chyba że odrębne przepisy inaczej ustalają ich uprawnienia.
3. Żołnierzy zatrzymanych przez policjantów, funkcjonariuszy, strażników i pracowników, o których mowa w ust. 1, doprowadza się i przekazuje wojskowym organom porządkowym.
4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio wobec żołnierzy, o których mowa w art. 38 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy.

5. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb interweniowania policjantów, funkcjonariuszy, strażników i pracowników, o których mowa w ust. 1, wobec żołnierzy określonych w ust. 1 i 4, a także tryb ich doprowadzania i przekazywania wojskowym organom porządkowym, z uwzględnieniem sposobu postępowania policjantów, funkcjonariuszy, strażników i pracowników oraz wojskowych organów porządkowych, właściwości wojskowych organów porządkowych oraz sporządzanej dokumentacji.

Art. 11.

1. Jeżeli odrębne przepisy przewidują przymusowe doprowadzenie żołnierza, doprowadzenia tego dokonują wojskowe organy porządkowe na wniosek organów zarządzających to doprowadzenie.
2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania wojskowych organów porządkowych związanego z doprowadzaniem żołnierzy, z uwzględnieniem właściwości wojskowych organów porządkowych i sporządzanej dokumentacji.

Art. 12.

1. Uprawnienia, o których mowa w art. 6 ust. 1 niniejszej ustawy, przysługują wojskowym organom porządkowym również wobec osób nie będących żołnierzami, jeżeli osoby te współdziałają z żołnierzem w naruszeniu porządku wojskowego lub dyscypliny wojskowej albo porządku publicznego, a także jeżeli dokonują one czynów zagrażających dyscyplinie wojskowej albo czynów przeciwko życiu lub zdrowiu żołnierzy albo mieniu wojskowemu, jak również wobec osób nie będących żołnierzami w czasie noszenia przez nich mundurów i oznak wojskowych.
2. Uprawnienia, o których mowa w art. 6 ust. 1 niniejszej ustawy, przysługują wojskowym organom porządkowym również w toku wykonywania określonych w odrębnych przepisach czynności asystencyjnych w postępowaniu egzekucyjnym, czynności ochronnych i konwojowych, czynności związanych z przymusowym doprowadzaniem żołnierzy, a także czynności kontrolnych w zakresie ruchu drogowego oraz noszenia mundurów i oznak wojskowych.

Art. 13.

Jeżeli przewinienie dyscyplinarne zostało popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) żołnierz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w niniejszej ustawie, chyba że przepisy dotychczasowe są dla niego względniejsze,
- 2) postępowanie dyscyplinarne, a także uchylanie prawomocnych orzeczeń dyscyplinarnych oraz orzeczeń sądów honorowych prowadzi się według przepisów niniejszej ustawy; jeżeli jednak zostało wydane orzeczenie w pierwszej instancji, postępowanie dyscyplinarne prowadzi się do jego zakończenia według przepisów dotychczasowych.

Art. 14.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są sprzeczne z jej przepisami, nie dłużej jednak niż przez dziewięć miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 15.

Jednolity tekst ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej zostanie ogłoszony w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
